

Ne felejts el imádkozni Erikért!

Írta: Julie Cornelius-Huang

Igaz történet alapján, magyar átdolgozás

„Szabad a választás, hogy mivé válsz, csak rajtad áll”
(Himnuszok, 155. sz.).

Kira családja a kanapé mellé térdelt a családi imához. Mindenki áhítattal fonta össze maga előtt a karját. Apa megkérte Kira húgát, Livit, hogy mondjon egy imát.

„Ne felejts el köszönetet mondani Mennyei Atyának a sok áldásunkért” – emlékeztette Apa.

„És ne felejts el imádkozni Erikért” – tette hozzá Anya. Anya mindig emlékeztette őket, hogy Erikért is imádkozzanak.

Erik Kira bátyja. Mielőtt Erik egyetemre ment volna, Kirával a legjobb barátok voltak, és a lánynak

nagyon hiányzott a sok közös móka és kacagás.

Aztán pár hónapja Erik bejelentette Apának és Anyának, hogy nem szeretne többé az egyház tagja lenni. Kira és a családja meglepődve és szomorúan fogadta ezt. Elkezdtek minden este imádkozni Erikért. Néha azért imádkoztak, hogy érezze a Szentlelket, és újból akarjon járni az egyházba. Apa azért imádkozott, hogy Erik tiszta fejjel, jó döntéseket hozzon. Anya gyakran azért imádkozott, hogy valaki, akiben Erik megbízik, segítsen neki rátalálni a helyes ösvényre. Az ilyen imák után Kira akaratlanul is egy kicsit mérges volt. Miért nem hozta vissza Mennyei Atya Eriket az egyházba?

Végül, amikor Livi éppen elkezdte volna az imát, Kira nem bírta tovább magában tartani: „Miért nem válaszol meg Mennyei Atya az imáinkat?” – tört ki belőle.

Mindenki meglepetten nézett Kirára, de ő annyira feldúlt volt, hogy nem érdekelt. Egy percre senki nem szólalt meg.

„Kira – mondta Apa –, amikor ma hazajöttél a suliból, elraktad a hátizsákosodat?”

„Hogy mi?” – kérdezte Kira összezavarodva. Mi köze van a hátizsákjának bármihez is? A bejárati ajtó felé pillantott és látta, hogy a hátizsákja még mindig ott hever a fal tövében ahelyett, hogy Livié mellett lógna.

„Nem... bocss.”

„Édesanyád nem szólt, hogy akaszd fel a fogasra?”

„De igen” – válaszolta Kira, miközben lehajtott fejjel a térdét bámulta.

„Ugye, Anya gyakran emlékeztet arra, hogy akaszd fel a hátizsákosodat?”

„Aha” – mormolta Kira. Továbbra sem tudta, mi köze van ennek bármihez is. Talán Apa nem vette komolyan a kérdését?

„Tudom, hogy amikor Erikért imádkozunk, Mennyei Atya megválaszolja az imáinkat – minden alkalommal. A gond az, hogy Erik valószínűleg most éppen nem figyel oda. Erik döntésén múlik, hogy hallgat-e a Szentlélekre, ahogy te is eldöntheted, hogy hallgatsz-e arra, amit anyád mond a hátizsákosoddal kapcsolatban. Mit gondolsz, mindig figyelmen kívül fogod hagyni Anyát, amikor arra kér, hogy akaszd fel a hátizsákosodat?”

„Gondolom, nem” – felelte Kira.

„Eljön majd a nap, amikor oda fog figyelni” – jegyezte meg Anya Kirára kacintva. Kira elmosolyodott.

„Vagyis egy nap talán majd Erik is oda fog figyelni” – tette hozzá ő is.

„Pontosan – felelte Anya. – A Szentlélekre való odafigyelés olyan készség, amelyet az embernek ki kell fejlesztenie. Talán Erik még nem sajátította el ezt a készséget.” Kira kezdte magát jobban érezni.

Mindannyian lehajtották a fejüket, miközben Livi elmondta az imát. Azért imádkozott, hogy Erik megtanuljon hallgatni a Szentlélekre. Miközben Livi imádkozott, Kira békességet és melegséget érzett. Tudta, hogy a Mennyei Atya hallja az imáikat. Amikor Livi azt sorolta, hogy milyen áldásokban részesült a családjuk, Kirának eszébe jutott még egy áldás: most már többet tudott az imáról!

Az ima végére Kira már tudta, hogy Mennyei Atya nem feledkezett meg Erikéről. Azt is tudta, hogy róla sem fog soha elfeledkezni. ■

A szerző az Egyesült Államokban, Nevadában él.

MI AZ ÖNRENDELKEZÉS?

Az önrendelkezés egy olyan ajándék, amelyet Mennyei Atya mindenkinek megadott. Annak az ajándéka ez, hogy magunk dönthessük el, mit tegyünk. Mennyei Atya segít nekünk, de nem kényszerít semminek a megtételére. Ehelyett engedi, hogy magunk válasszunk.